

Tussen boeren en ko eien

'Regiowerker' Berend Wiarda neemt na ruim dertig jaar afscheid

Op keuringen, bij huldigingen van tientonners, op fokkerijbijeenkomsten in het noorden. De kans om daar Berend Wiarda tegen het lijf te lopen was groot. 'Ik sta het liefst dicht bij de boer.'

Op de kast staan twee foto's van de winnende provinciegroepen van Drenthe op de NRM in 1994 en 1998, aan de muur hangt een koeienschilderij van oud-CR Delta-medewerker Zwanet Faber. Welke koeien erop staan? 'Dat weet ik niet meer', bekent Berend Wiarda (60) lachend. 'Ik ken inmiddels meer mensen dan koeien.'

Op 1 juni vertrekt Wiarda bij CR Delta na 32 jaar werkzaam te zijn geweest in de veeverbetering. De Friese boerenzoon werkte na zijn studie in Wageningen een jaar als leraar in Groningen. Op 1 augustus 1976 startte hij als foktechnisch hoofdmedewerker bij KI Drenthe in Meppel.

Het invoeren van de holsteinisering in Drenthe was een van de eerste taken van Wiarda, die in Wageningen afstudeerde op de mogelijkheid tot het invoeren van een verplichte proefstierinzet in opdracht van de Friese ki-bond. 'Toen ik begon in Drenthe bungelde de provincie onderaan qua provinciegemiddelde. Gemiddeld lag de productie op 4000 kg melk.' Avond aan avond was Wiarda op pad. 'Dia's laten zien van holsteinkoeien, verhalen vertellen. Het ging erom vertrouwen bij de veehouders te winnen. Dat heb ik altijd mooi werk gevonden.'

In tegenstelling tot andere provincies sloeg Drenthe de inzet van halve en driekwartholsteins over. In plaats daarvan deden Duitse proefstieren hun intrede. Het leverde Drenthe onder meer exerieurtopper Vorwaerts op.

Na het vertrek van dierenarts Rein Strikwerda bij KI Drenthe in 1984 kreeg Wiarda er steeds meer managementtaken bij.

Vertrouwen winnen bleef belangrijk, zeker bij de vorming van RO Drenthe. 'Drenthe is nooit het meest progressief geweest. Het duurde soms wat langer, maar we kregen wel de hele meute mee. In Drenthe hebben zich niet, zoals in andere provincies, organisaties afgesplitst.'

Nieuwsgierig

Na de vorming van CR Delta in 1998 – de Drentse koeien produceerden inmiddels 8000 kg melk en bezetten landelijk gezien de vierde plek – bleef Wiarda in het noorden. 'Ik ben een regiowerker. Ik ben niet iemand voor Arnhem, aan vergaderen heb ik een hekel. Zet mij maar tussen de boeren en de koeien.' In eerste instantie kreeg Wiarda relatiebeheer in zijn portefeuille. Het was Wiarda, die altijd goed op de hoogte was van wat er overall speelde, op het lijf geschreven. 'Het praktische ligt mij wel, ik sta het liefst dicht bij de boer.'

Wiarda vindt dat CR Delta ervoor moet zorgen dat het contact met de veehouder wordt behouden. 'Het wordt nu allemaal commerciëler. We moeten zorgen dat we in de organisatie mensen houden die goed met boeren kunnen praten. Ik heb het altijd belangrijk gevonden om goed personeel om me heen te hebben. Zeker als grote organisatie is het belangrijk dat je de veehouders kent.'

Veehouders kent Wiarda in ieder geval genoeg. 'Ik ben geboren in Friesland, mijn moeder komt uit de kop van Overijssel, ik heb in Groningen lesgegeven, jarenlang in Drenthe gewerkt en ben vaak in Noord-Holland geweest: ik denk dat ik bijna de helft van de leden van CR Delta Noord ken. Ik ben na-

tuurlijk ook gewoon nieuwsgierig.'

Wiarda, die het best gedijde in een vrije rol, nam bewust de tijd om keuringen te bezoeken. Veel veehouders sprak hij ook tijdens huldigingen van tientonners, iets waar Wiarda zijn hand niet voor omdraaide. 'Zeker als grote organisatie moet je niet de aandacht voor de individuele veehouder vergeten. Ik denk dat ik wel 150 koeien heb toegesproken. Sommige mensen zullen zeggen: "Wat is daar aan?" Maar ik vind dat leuk. Ik hou van het verhaal achter de koe, een petite histoire.'

Het licht uitdoen

In zijn ruim dertig jaar tellende loopbaan is er het nodige veranderd. Kwamen de boeren vroeger op kantoor, nu gaat steeds meer via internet. 'De organisatie gaat van regionaal naar centraal naar straks internationaal', constateert Wiarda, die zelf degene is die op het regiokantoor in Heerenveen het licht mag uitdoen. 'Ik heb best zorgen over het bestuurlijke kader. Dat heb je nodig, anders heeft de coöperatieve gedachte geen zin. Maar je moet wel veehouders hebben die positief-kritisch kunnen meedenken, creatieve, originele geesten. Veehouders moeten het nog wel kunnen volgen allemaal. Genomic selection bijvoorbeeld vind ik zeer interessant, maar het gaat om de vertaalslag naar de praktijk. Je kunt het theoretisch allemaal nog zo goed voor elkaar hebben, maar je moet het wel bij de veehouder brengen.'

Inge van Drie